

HALADÁS

VASÜTI SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK :

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Balesetbiztosítással :

Egész évre 14— kor.
Fél évre 7— kor.
Negyed évre 3-50 kor.

Szerkeztőegység :

Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a »Nemzeti balesetbiztosító részvénytársaság«-nál 3000 koronára halál esetére és 3000 koronára állandó munkaképtelenség esetére szól.

A fizetésrendezés.

Miskolcz, 1903. márcz. 14.

(—s—ó—) Sokszor beszélünk már erről a témáról, de mindig csak visszatérünk reá, egyrészt és első sorban azért, mert hisz édes mindnyájunkat ez érdekel legjobban, másrészt meg mert a napilapok is folyton ezt a kérdést forgatják — fájdalom, ugyan még nem a mi fizetésünk rendezését — és így az folyton szemünk előtti van és végül visszatértünk most reá azért is, mert a képviselőház pénzügyi bizottságában szó esett rólunk is.

Szóba hozták azt, hogy államhivatalnokokká kellene minősíteni a vasuti tisztviselőket, s hogy törvény útján és nem adminisztratív uton kellene a vasut tisztviselők fizetését szabályozni.

A mi az államtisztviselővé való átminősítést illeti, azt egyelőre sem sürgősnek, sem szükségesnek a mi részünkről egyelőre nem tartjuk, mert ezt a kérdést csak amugy nagy hirtelen nem is lehetne és nem is volna reánk nézve jó megoldani, mert az hosszas megfontolást, sok körülménynek mérlegelését kívánja, sok változtatást vonna maga után, különösen a nyugdíjkérdés méltányos megállapításánál, úgy hogy ennek hosszabb időt kell engedni.

Fontosabb előttünk a jelenben az, hogy most, a midőn fizetésünk rendezése előtt állunk, a midőn jövőnknek egész alapja ugyszólván újra le lesz fektetve, ez a rendezés az összes illetékes faktorok közreműködésével és úgy történjék, hogy ez az alap szilárd legyen, ne legyen könnyen megbontható, ne legyen egykönnyen változtatható, hogy az azt megállapító intézkedés szavai szentek és sérthetetlenek legyenek, egyszóval, hogy a fizetésrendezésünk törvénybe legyen iktatva, törvénnyel szabályozva.

Nagynevű férfiak emeltek szót ez alkalommal mellettünk, a mi minden-
esetre nagyon örvendetes jelenség és
fényesen bizonyítja azt, hogy az állam-
vasutak tisztviselői is számot tévő hasz-
nos elemei az országnak, a kik meg-
érdemlik, hogy a legnagyobb tekintettel
legyenek reájuk.

Mást is jelentenek ezek a nyilatko-
zatok, azt is jelentik, hogy egy lépés-
sel közelebb jutottunk ismét a cél-
hoz, mert élénken érdeklődnek ügyünk
iránt.

Ismerjük nagy tudásu és tapasztalatu
miniszterünk komoly érdeklődését is
irántunk, ismerjük nemes, humánus gon-
dolkodását és azon nyugodt remény-
nyel tekinthetünk a jövő elé, hogy ha
ügyünk a komoly megvalósulás stádiu-
mába fog jutni, minden tekintetben
méltányos és kielégítő eredményt fo-
gunk elérni.

Motorkocsik közlekedése.

(—s—ó—) Az aradi és esanádi vasutak,
megelőzve az összes többi hazai vasutakat,
egyik vonalukon megindították a motor-
kocsik közlekedését és ezzel ezen a téren a
kezdő lépést ők tették meg.

Részünkről nagy jelentőséget tulajdoni-
tunk ezen kezdeményezésnek, mely minden-
esetre be fog válni és meg fog felelni a
hozzája fűzött várakozásnak és a melyet
bizonyára nemsokára más vasutak is követni
fognak.

Nagy hivatás vár a motorkocsikra a személy-
forgalom gyors lebonyolításának terén, külö-
nösen a viczinális vasutakon, melyeken bizony
a személyszállítás gyorsasága sok kívánni
valót hagy fenn maga után és sok rossz
élcnek vált a szülőanyjává.

Az eddigi rendszer mellett a helyi érdekű
és másodrangú vonalakon úgyszólván csak
vegyes vonatok közlekednek, hogy költség-
kimelés szempontjából ugyanazon vonattal
bonyolittassék le a teher és a személyfor-
galom, ez pedig bizony nem válik a gyors-
saságnak előnyére és az utasok az unalomtól
ásitozva nézhetik, hogyan tologatnak, kezel-

TÁRCZA.

Im, itt van reszkető kezemben,
— Az asztalt körbe járta már, —
Ürült, de tiszter újra telt meg,
A vígan „bujdosó pohár”.
S utját követve, kél az ének,
— Mind gondtalan, pajzán, duhaj: —
„Sob' sem halunk meg!” ily köszöntnek,
„Igyunk, igyunk”, „ihaj, csuhaj!”

Szerelmet éltet annak ajka,
A hű barátira ez köszönt.
Mig ott, amaz, komor szavakkal,
Kíván egy újabb vizözönt,
„Mely a világot elsodorja
És romboló hullámain
Ne ringjon Noenak hajója: — — —
Fuljon belé gyönyör 's a kin;

De mindörökre! Ember, állat,
Közös halállal veszszenek! — — —
Hisz vesznek ugy is, talva egymást
S ha zúgnak majd a tengerek,
Lesz-e a földön, ember, állat,
Egymásra törve, éhesen,
— Mert mást befalni nem találhat? —
Ne légyen többé, óh! Amen!” — — —

A zordon, léktelen szavakra,
Tehetlen kábulat fog el
S a telt pohár beszél: „Te lennél,
Ki e szavakra megtelel!” — — —
Óh szent igazság, el ne hagyjál!
Hiszen hazám, te Kánaán,
Jobb volna lassu, bús halálnál,
Egyszerre halni meg talán.

De hát ki is beszél hazáról?
A Mártius szellője tán,
Ómólve aggó homlokokra,
Szobánknak feltárt ablakán! — — —
És szólok én szilaj keservvel:
Poharra csak, vígan, hamar
S felhők, foszolatok ti széjjel, — — —
Hisz olyan boldog a magyar!

Ö. Papik Sándor.

nek 10—15 perczig, sőt még ennél tovább is az egyes állomásokon és a vonat megindulása után sem lelhetnek vigasztalást legalább a menetsebességben, mert bizony az is igen mérsékelt és ha nem is tekinthető igaznak az egyszeri parasztról szóló mese, hogy a mikor utaztában az ablakon kinézve szalonáztott s bicskája kiesett kezéből, reá ért leszállani megkeresni s még utól is tudta érni a vonatot, sok helyen nagyon közel jár ehhez a menetsebesség.

Ezen a bajon könnyen lehet segíteni a motoros kocsikkal; a személyforgalom a viczinális vasutakon teljesen ezekkel volna lebonyolítható; a motorkocsi beszerzése nem róna oly túlságos nagy terheket az egyes helyi érdekű vasutakra és az okozott kiadás is jórészt megtérülne, mert a kocsi üzemből tartása elég olcsó, sokkal kevesebb személyzet kell hozzájuk, mint egy vonathoz, a kocsi gyorsan járhatnak és így több forduló is megtehető s csupán a tehervonat lebonyolítására volnának mozdony által húzott vonatok szükségesek s tekintve a viczinális vasutak aránylag igen gyenge forgalmát, egy tehervonat-pár tökéletesen elegendő volna a legtöbb vonalon, a hol pedig a teherfor-

galom több tehervonatot kívánna, az ki is fizetné magát, míg azokon a viczinálisokon, a hol egy-egy vonatra való teher-elegy sem gyűl össze, a személyforgalom is oly gyenge, hogy motoros kocsikra sem volna szükség.

Nézetünk szerint a közlekedés gyorsasága, a könnyen elérhető csatlakozások az utazási kedvet is felélénkítenék és közelebb hoznák a viczinális vonalak közönségét a nagyobb forgalmú góczpontokhoz.

Már a nagy vasutakon nem tartjuk ily sürgősnek a motoros kocsi közlekedését, mert itt nagy távolságokra közlekedő gyorsjáratú vonatok vannak forgalomban, melyek az igényeket minden tekintetben kielégítik és azonkívül az utazók nagy tömege és a vonatközlekedés sűrű volta különben is nagy mértékben gátolná a motoros kocsi közlekedtetését és egyelőre legfeljebb oly fővonalak egyes részein tartanók ezt czélszerűnek, a hol két egymás közelében fekvő nagyobb város közönségének egymás közti élénk érintkezését volna hivatva előmozdítani.

Mindenesetre sokak előtt csodálatosnak fog az feltűnni, hogy a motoros kocsi közlekedésének terén az első lépés nem az

Orgia után.

Irta: Wessely M.

A bérkocsi jól tudta már, hányadán van. Leugrott a bakról és felakarta vezetni. Lippay Gábor dühösen felrelokta — megtántorodott belé maga is — s egyedül indult a kapu felé. Amint a járdát szelvében végigmérte, nem lehetett rajta észrevenni semmit. A friss reggeli szellő mintha kijózanította volna: járása biztos volt, tartása egyenes. De a lépcsőn nehéz volt a lába, erősen meg kellett kapaszkodnia a karfába. A feje megszédült és a vasrács kacskaringós czifrázata összefolyt szeme előtt. A szobájába azonban eljutott így is. A reggeli napsugár már ott csillogott iróasztala csecsebecsén, ott rezgett vivókardjai fényes pengéin, de azért ő — csupa megszokásból, gyertyát gyújtott mégis. Aztán felrehozta piros selyem paplanát s leült az ágy szelére azon felöltősen, a hogy feljött. Fáradt volt nagyon. Bágyadt agyát bódítóan nyomta a sok szesz forró gőze; zugó fülében fel-felesendül egy-egy vad kurjantás, viszhangja az át dorbézolt éjnek. Mintha most is hallaná, mit kiáltott utána Vikí, mikor a kocsiiba tuszkolták. A választ csak most adta meg rá.

— Nincs egy fityingem sem? Persze, hogy nincs. Majd küld a Lili . . . aztán lesz . . . A keze, akárcsak fából lett volna, nem akar sehogy engedelmeskedni a ködös akaratnak.

Pedig ő leakart vetközni, egyik lábát már le is tette. Aztán félkönyökre dőlt, hogy lendítsen magán egyet s pillantása a szemközti levő fekete bőrdívánra esett. Az egyik sarkában volt valaki, felig ülve, felig fekvő . . . egy nő, szőke haja, fürtjein czikázva tánczol a napsugár, de arca homályban van. Homály, csupa szürke homály az egész alak, csak a fürtjei csillognak, csak a szeme villog. Fekete parázsszemek, még onnan távolról is sajog az égetésük. Izzó tüzkeve ömlik belőlök feleje, egyenesen a szívébe, a vér katalánába s ott felforrall minden cseppet. És a sestetegő vér végigszárgulduktető erein, megüti forró agyát, de azért ő nem mozdul. Nem mocszanhat; még akarni sem tud, a két parázsszem odaszegezte az ágyhoz.

Egyszerre megrezzennek a szőke fürtök s vízfényük bevilágítja a homályba borult arcot. Falfehér, keskeny arc, a vértelen ajkak kinosan vonaglanak . . . Gábor ráismer: . . . a huga.

— Lili! — Lidércnyomásos melle alig tudja kihörögni e szót.

Lili felkelt. Inkább árnyék volt, mint test. Ruhája, alakja egybeolvadt a szoba sötét háttérével; csak arca villogott fehéren, csak szeme izzott tüzből.

— Lili! Hogyan kerültél ide?

Nem felelt. Ajka elkezdett hevesebben vonaglani, keskeny arca szinte eltorzult belé. S szeméből mind sziporkázóbban ömlött a tüzkeve.

államvasutaktól indul ki, ámde ez teljesen érthető.

Ugyanis, bár alapos a remény, — és magunk is azon nézetben vagyunk — hogy a motoros kocsik közlekedtetése minden tekintetben ki fogja elégíteni a hozzá fűzött várakozásokat, az államvasutaknál, melyeknek saját vonalain a legnagyobb részben amúgy is elég gyors a személyforgalom lebonyolítása, ezen más közlekedési módnak behozatala óriási kiadásokat okozna s magát az államháztartást is nagyon sulyosan terhelné meg s ha még azután minden várakozás ellenére az eredmény nem is volna kielégítő, az intézet hirnevének is igen nagy kárára volna, be kell tehát várni azt az időt, míg a közlekedés ezen módjához fűzött reményeket az eredmények is igazolni fogják.

Kísérletek különben történtek már e téren az államvasutaknál is és tudjuk, hogy a modern technika vívmányait megbecsülni tudó vezetőség a motoros közlekedés első eredményei után azonnal gondoskodni fog arról, hogy a közlekedés ezen módja azon vonalakon, a hol ez legezelszerűbbnek mutatkozik, mielőbb életbe is lépjen.

— Felelj! — nyögte Gábor. — Felelj, hogy kerülsz ide?

Míntha távoli bércekről hozta volna hangját a lány szellő, a felelet halk volt, fuvalomszerű, alig hallható.

— Megöltem a férjemet, itt vagyok!

— Miért? Felelj hát!

A tüzkéve szétömlött szeméből s végigvillant az egész arczon. S míntha a szellő, mely szavát hordta, viharrá nőtt volna: felelete harsány lett s bezugta az egész szobát:

— Az én lelkem tiszta volt, az övé pokolnál förtelmesebb . . .

Gábornak megmeredt forró ereiben a hullámzó vér, megmeredt forró fejében a kavargó agy, szempillája lecsukódott s ekkor sötét lett előtte minden. És e sötétben vígyorgó halálfejet látott, jajgató kacagást hallott es marczangoló lélek-mardosást érzett. Elkezdett fogvaözögve beszélni:

. . . Az övé pokolnál förtelmesebb . . . Tiszta galamb voltál s odalöktelek a véresének. Még akkor, mikor mirtuskoszoru volt a fejedem és sirattad Bélát, odamentem hozzád és ócsároltam Bélát. Ráraktam a vőlegényed vétkeit, azt mondtam, hogy állatias, hogy gyáva, hogy becstelen szeretőket tart. Béla szegény volt, Károly dus, én nyomorult. Nyomorult, nyomorult, most is az vagyok. Nekem pénz kellett, mindig sok-sok pénz, dolgozni nem akarok, nem tudok, csak dorbézolni, fetrengeni a

Néhány szó a kereskedelmi szolgálatról.

A „Haladás“ f. évi 7-ik számában „Egy hivatalnok“ aláírással egy rövid kis elmefuttatás jelent meg, mely nem annyira a „Vasuti és Hajózási Club“-ban a kereskedelmi szolgálatról tartott szerencsétlen felolvasást akarta czáfolni, mint inkább azt akarta bizonyítani, hogy a tájékoztatlanságnak és tudatlanságnak nem az „anyag“, hanem a helytelen beosztás az okozója.

A czáfolat sem sikerült, mert azt a szerencsétlen felolvasást ott a helyszínen, a jelenlevők általános örömeire, nyomban úgy összelappintotta Vörös Zoltán igazgatósági ellenőr, hogy az „Egy hivatalnok“ legfeljebb csak már a holtakról emlékezhetett meg, tehát erre szükség nem volt. Hogy pedig a beosztás lerántása szükséges vagy helyes volt-e, erre a választ az olvasóközönség adja meg, ítélőmesternek nem akarok feltolakodni. Szerény véleményem mindazonáltal az, hogy a cikkíró helyesen cselekedett, mikor ezt felvetette, mert megmutatta, hogy gondolkodik és írni is tud. Sok tekintetben igazat adok neki, csak ne hozakodott volna elő azzal a

mozsárban, a hárhozatban. És te küldöd a pénzt, a magad vérdíját! Lili, Lili, én vagyok a leggazabb, megöltem a lelkedet, pokolba vetettelek, ölj meg engem is, ölj meg!

— Jól van! — hangzott a homályos zugból s mikor Gábor felpillantott, látta Lilit, a mint feléje közeledik, hosszú, véres tört szorongatva fehér kezében. Vonagló ajkára kiült a vérszomjas mosoly, szeméből kilángolt az ádáz gyűlölet.

— Ne még, ne még! — S elkezdett hánykolódni, hogy lerázza melléről a láthatatlan lidérczet, mely szorongatta torkát s átfogta zsibbadt karjait.

— Ne még, ne még! Lili hadd szóljak, hadd . . .

De a fehérarcú nő már ott volt ágya mellett s magasra emelte a tört. Kiáltani akart, de torkát vaskézzel szoritotta a lidércz. Csak nézte, nézte kidülledt, merev szemekkel a hosszú tört, mely ott volt feje fölött a magasban. Egy nagy csepp vér végigfolyt éles pengéjén s egy darabig hegyén csüngve, odacseppent homlokára. Ugy égette, olyan marón, emésztően, behuzta magát a csonton át agyvelejébe s ott pusztított, őrlítőleg égetett minden idegduczot. A fehér kéz megfogta vállát s a tör ereszkedett lefelé, szíve felé. Egy végsőt, iszonyut erőlködött, dobog magán egyet — és felebredt.

Kék sapkás, tarisznyás öreg ember állt előtte, a levélhordó. A gyertya még égett az éjjeli szekrényen, elhajolt, kanócza kiégette egyik felét úgy, hogy a felső vankos tele volt gyertyacsöppökkel.

fránya postával! Inkább hasonlította volna össze a „Fekete szederfa telepítő egyesület” működését a vasutéval, csak ne a postával!”

A kétpúpú tevét még sohasem hasonlították össze a rózsahegy szövénygyárral, sem pedig a Dalai-Lámát nem hozták vonatkozásba a „Rézi néni szakácskönyvével” és így tovább.

Ez talán humoros megjegyzésnek tűnik fel, de korántsem olyan jóízű, mint a vasut — meg a posta!

Hogy a posta mily sablonos és szürke munkát végez, azt minden ember tudja, a ki az üvegrácson bekukkant, ott csak a lelkiismeretesség és tisztesség dominál, a szellemi munka és a testi fáradtság elenyésző csekély, legalább a vasutéval szemben.

Ott van kocsiposta és levélposta, azután punktum! A díjszabás országoként és súly szerint van megállapítva s neki egészen mindegy, hogy friss hurkával avagy selyem kendővel van az a csomag megtöltve! Hallottam már sok mérvadó nyilatkozatot a postáról és röviden úgy vettem ki a dolog értelmét, hogy ott az intelligencia csupán csak a megbízhatóság tekintetében szükséges, mert a pénzkezelés óriási, már t. i. ott, a hol!

Tehát ha én a postatisztet ma ide, holnap meg amoda helyezem, igen természetes, hogy akár az utalványról ír reczeficzét, akár pedig a pénzes levélről, avagy a csomagról, az ugy neki, mint a közönségnek mindegy. Hogy pedig ott a változtatás szükséges is, azt is belátom, már emberbaráti szempontból is!

De tisztelt cikkiró ur, ha ön a legkitűnőbb vizsgázott tanfolyam-hallgatót pár évi gyakorlat után, ha jó pénztárnok hírében is áll, oda ülteti a kassai áru-pénztár bármelyikéhez, mozdulni sem fog tudni, mert a helyzetet, a viszonyokat nem ismeri!

A pénztárakat nem a tételszámok után kell megítélni, hanem hogy az milyen viszonyok között, milyen kötetlekben, milyen természetű árukkal dolgozik és mi annak a specialitása!

A barczikai 1000 tétel nem annyi, mint a losonczyi 1000, mert a vaskő díjtétele egy és ugyanaz, rendeltetése azonképen, de a losonczyi zománczó gyár által a világ minden részébe rendelt edény elszámolása épen annyiféle lehet! Más a helyi forgalmu állomás kezelése például a gabona-forgalmat tekintve, mint az olyané, a mely a külfölddel és reexpeditióval foglalkozik.

Az ő homlokát is érte egy. Az óra épp akkor ütötte el a reggeli nyolczat.

— De nehezen ébredt föl a nagyságos ur, hehehe, pedig úgy ráztam, mint a krumplics zsákot ezer bocsánat, hehehe!

S a kis öreg kiolvastott a tarisznyájából kétszáz forintot.

— Tessék a szelvény, tessék a czeruza, tessék aláírni, ide tessék! Hopp, ne oda, az Grünbaum, ide alább tessék! Ugy, köszönöm! No még ide is, feljebb egy kicsit, így ni! Köszönöm. Még álmosnak méltóztatik lenni, hehehe, alászolgája tessék tovább aludni, nagyságos ur. . .

S nevetve kihátrált a szobából.

Gábor végig húzta elszibbadt keze fejét izzadt homlokán, rábámult a kék bankókra, melyek ott feküdtek mellette a piros paplanon s az első gondolata az volt, vajjon nem ez-e az álom s ama sötét, rémes jelenés nem-e a valóság? Maga előtt látta a fekete bőrpamlagot, de ez nem bizonyított semmit. Hisz az imént is látta, még a bojtot is úgy látta rajta, csak Lili nincs a szobában. S az elebb — az ajtócsukódás zaja még a fülében hangzik — vajjon nem Lili ment-e ki? A homlokán a véresöpp helyén valami feszülést érzett. Odakapott s ujjá hegyébe ötlött a megkeménykedett stearincöpp. A fehér cserépkályha mögül nyújtózkodva lépdelt elő kövér mopszlija, felborzolta piszkos-sárga szőrét, aztán odaugrált az ágyhoz s mosolygós pofával nézett föl gazdájára.

Az utczáról felhallatszott a teherkocsik mély dülörgése; egy gyerek éppen akkor kiáltotta el: „Megállj, ha megfoglak!” . . . a gyertya lángja füstölve belekapott a rája csavart papírosra . . . mindez lassan-lassan meggyőzte Gábort, hogy ez az ébrenlét s a kínos, rémes esemény, mely megrázta lelkét s meggyötörte testét: mámoros fővel átálmódott ködkép volt, nem egyéb.

Felvette a rózsaszínű szelvényt a földről s elolvasta az ismerős apró betűkből összefűzött sorokat:

„Kedves Gabi! Ugy-e nem haragszol? Előbb nem küldhettem. Károlynak nagyon rossz kedve volt (most majdnem mindig komor és levert) azért nem kérhettem tőle. Aztán meg én is betegeskedem, meg aztán más gondok, más bánat. De te mulass csak jól, Lili.”

Kellemetlen forróságot érzett egész testében; a hátgerinczén meg végig-végig nyargalt egy-egy hideg, gyors borzongás. Odalépett a mosdóhoz s fejére öntötte az egész kancsó hideg vizet. Hirtelen eltűntek homályos ködképek, a hideg víz elmosta a vigyorgó ördögöskéket, a melyek ott ültek agyának minden redőjében.

Nem mert lefeküdni többé: félt azt álomtól. Magára kapta bő, nagy galléru köpönyegét s indult kifelé. Az ajtó felé visszafordult, az íróasztalhoz sietett és sebtibe névjegyére veté e pár sort:

„Te ven süket-fajd! Nincs egy fél fütyingem sem? Nohát este a szokott helyen. Ott legyen a Lenczi is. Czigány, pezső stb. az en gondom!”

Ezeket úgy hívjuk az állomás vagy pénztár specialitása.

Ez csak az elméleti rész, hát még a gyakorlati!

Tudjuk, hogy az a feladási vagy leadási tétel, a mely naponként oly kevésnek tűnik fel, nincs egyenlően beosztva a nap perceire, hanem a nagyobb állomásokon ugyszólván összetorlódik, a melyet jó magyarsággal „rumli“ névvel átkoz a szegény vasutas. Ez az, a midőn a vasutas, ha a kellő gyakorlati nincs, első sorban — az ideges kapkodásban — elátkozza a saját életét, második sorban elátkozza őt a leadási állomás, azután az ellenőrség s legvégén keservesen — fizet.

Ha pedig ott egy gyakorlott, régi „bedolgozott“ pénztáros ül, az úgy játszik az ő verkljén, mint a művész a zongorán és szinte öröm nézni az ilyen pénztárost, mikor ég a kezei között a munka!

Igy tehát a begyakorlottság és az állandóság a siker, az eredmény egyik fő biztosítója.

Igy van az a forgalmi szolgálatnál is, ott is a helyi viszonyok és a személyzet teljes megismerése biztosítja a sikert.

Mindent a maga helyén! A legnagyobb

oktalanság volna egy olyan forgalmistát oda dugni a statisztikához, a ki teljes ambícióval felel meg szolgálatának, viszont egy jó pénztárnokot, a ki ugyszólván szenvedélyvel üzi az ő mesterségét, oda tenni a forgalomhoz és mindezt a — posta kedvéért!

A középállomásokon egészen másképpen van a helyzet. Itt van a helye a kiképzésnek és ott teljesen az illető főnök ezeltudatos vezetésétől függ az, hogy a fiatal hivatalnok minden irányban kiképeztesse. Itt tűnik ki a hajlam és ezután idulva történjék a beosztás is.

Hogy pedig a nagy állomáson robotoló forgalmista, vagy a nagy árupénztárban működő pénztáros munkakedvét el ne veszítse, az már teljesen a felsőbbség belátásától függ. Ha a nehezebb és fontosabb állásokban levő beosztottak működését elismerés és megfelelő javadalmazás kíséri, megelégedett lesz, nem ún bele a folytonos munkába, nem kívánja a változatosságot!

A vasuttal szemben támasztott óriási igények minden egyes szolgálati ágánál megkövetelik, hogy az alkalmazott a fejlődéssel lépést tartson, ismerje szolgálatának minden részletét, tisztában legyen az utasítások,

HETI KRÓNIKA.

Fellobog a lángja az örömtüzeknek,
Születés napjára József főherczegnek!
Teste-lelke magyar, mindig velünk érzett,
Nehéz napjainkban szive velünk vérzett . . .
Óhajunk összeforr egy buzgó imában:
Éltesd Uram, tartsd meg teljes boldogságban!

Szabadelvü pártból kilépni most divat,
Kilépett mameluk bizton sikert arat.
De a hol anyai van, nem csinál az ott bajt,
Könnyen nélkülözik gróf Z chyt és gróf Zayt!
Sőt talán örül is egy-ket ravasz róka . . .
Mert sok az eszkimó és kevés a foka!!

A Lipótvárosban van örömrivalgás,
Casinó elnöke egy *született* mágnás!
Egymással megvannak szörnyen elégedve,
Csak a kormánynak nincs a játékhoz kedve.
— A pénz uralja már az egész világot —
Onnan kormányozzák most Magyarországot!!

Rettentő betegség, nagy isten-esapása,
Ha elvesz az ember két szeme világa.
Most egy híres tanár — az ujság így írja —
Villamkészülékkel azt pótolni bírja.
Áldás ez a vaknak — de azért hiába! —
Vak férj a szarvait — még ezzel se látja!

Megunta Giron a földi boldogságot,
A földiek után lelkiekre vágyott.
Zárda falai közt hire megelőzte.
Erkeztét a perjel várni alig győzte,
Mikor belépett, egy barát úgy megijedt:
Felkapta csuháját és futásnak eredt!!

Márczius Idusa! Üdvözöllek téged!
Te tetted boldoggá a jó magyar népet!
Szivrepesve vártunk — úgy látszik hiába —
A memorandumunk *Sziksón* van elásva . . .
Elfogja szivünket az a sötét sejtés:
Talán nem is lesz már — fizetés-rendezés!!

Görög.

szabályzatok, rendeletek óriási halmazával, ezt pedig csak úgy érhetik el, ha a szolgálati beosztás állandó, a munkás képessége pedig a munkakörnek teljesen megfelel. Ugy látszik, hogy a kereskedelmi szolgálatot teljesítő alkalmazottakra — kik eddig a vasutnak mostoha gyermekei voltak — egy szebb jövő hajnala hasad, mert az intéző körök is behatóan foglalkoznak az eddigi hátrányok megszüntetésével és pedig ezuttal nem rendeletekkel, hanem olyan intézkedésekkel, melyek keresztülvitele után az eredménynek nemcsak az intézet, de maga az alkalmazott is örvideni fog.

A postának pedig hagyjunk békét! . . .

Egy állomásfőnök.

Közgyűlés.

A máv. hivatalnokok takaré- és előlegezési szövetkezetének közgyűlése f. hó 7-én lezajlott. Rendkívül nagy érdeklődés előzte meg ezen közgyűlést, mivel a nyomtatott és szétküldött program szerint dr. Kiss János eddigi elnök és Sviderszky József üzletigazgatóknak lemondásuk folytán megüresedett helyek töltettek be, valamint ezen a közgyűlésen döntöttek Kun Bertalan losonci forgalmi-főnök indítványa felett.

A közgyűlés ideje 4 órára volt kitűzve, de már jóval előbb megteltek a „Vasuti- és Hajózási-Club“ fényes termei a budapesti és a vidékről nagy számban felérkezett egyleti tagokkal. Nagy vehemenciával tárgyalták egyes csoportokban Kun Bertalan indítványát, de aggodalommal is, mivel az egylet vezetősége azt nem pártolta, így a bevont nagy tömegű szavazatok annak sorsát igen kétségessé tették. Meg is bukott az, de csak azért, hogy újból feltámadjon s lehet, hogy azok, akik jelenleg azt kiteríteni iparkodtak, még élesztgetni és támasztgatni fogják . . .

A közgyűlés lefolyása egyébként a következő volt.

Sviderszky József indítványára a jelen ülés vezetésére Márkósy Béla kéretett fel egyhangulag, mire elnök az ülést pont 4 órakor megnyitja, egyben a begyűlt szavazatok alapján a közgyűlést határozatképesnek jelentette ki. A jegyzőkönyv vezetésére Garass Albert ur. a hitelesítésre pedig Klumszky Manó és Bényey Zsigmond urak kérettek fel. Tekintettel arra, hogy a leadandó szavazatok összegyűjtése és megszámlálása mily sok időt vesz igénybe, Petz Antal elnöklete alatt a szavazatszedő bizottságot választották meg, melynek tagjai Prostal János és Montedegoi Albert urak lettek.

Első pontja a közgyűlés napirendjének az „Igazgatóság jelentése az 1902. évről“ volt. Ennek legerdekesebb pontja a Máv. igazgatóságának azon rendelkezése volt, hogy jövőben a

Innen-onnan.

Beosztva.

Levegheő Atilla: — Csodálatos és téged a hitelezőid nem bánanak?

Szélfly Tihamér: — Nevetséges! Még csak nem is találkozom velük!

Levegheő A: — Hogy-hogy?

Szélfly: Ők gyalognak, én meg — fogaton járok!

Ez is becsületszó.

Kohn: Mikor adod meg már a 100 florent, amit neked külsőn odtom?

Weisz: Mboh! Én fizessek, mikor ellenem homisbokhásért vizsgálat van folyamatban?

Kohn: Mit the Concorsban vagy? Az lehetetlen

Weisz: Becsületszavamra mondom, hodj igen!

Szabatosan.

- Mibe halt meg az ura?
- Instálom alássan, az ágyba.
- Úgy értem: miféle betegségbe?
- Hát Instálom — halálos betegségbe!

Találkozás.

Mandelbogen: — Oz anjósomtul o temetésire szeretném máma elmenni.

Smelkelesz: — Én is!

A korcsmában.

— Mivel tartozom? — kérdi egy úr a korcsmában.

— Négy liter bor árával.

— Ohó! Az nem lehet! Ha én négy liter bort megittam volna, azzal már torkig volnék, pedig . . .

— Miért lehetetlen? Hátha abból a négyből kettő már a fejébe ment az úrnak!

Beszélgetés.

— De rátartós ez a Marczi gyerek egy idő óta!

— Hogy ne? Mikor a gróf urnak 5000 forintos kutyája harapta meg.

Venus.

Kohonné (házasságszerző.) És hodjon tetszi mogának oz o hülgy?

Szt.-Rakparthy Elemér: — Hát kedves Kohonné, Vénusnak nem igen mondható! . . .

Kohonné: — Vénosz! Vénosz! Hát micsede mogo? Edj mő kereskedő?

Müvelt feleség.

Záli: — De hiszen te sémmivel se nem türüdüöl magadat! Te nem igyekszel előbre jotni! Neked még rendjel se nincsen!

Izidor: — De miért khergetsz engemet? Hiszen még nedven éves se vadjok!

Záli: — Ez nem mentség! O te karadba oz Alexander der Grösze már volt hét évig meghalva!

fizetések 50%-áig teljesíthetők a levonások, a kamatláb pedig az összes költségek betudásával 8%-nál magasabb nem lehet. A másik nem kevésbé komoly és talán még nagyobb horderejű eseménye dr. Kiss János elnök és Sviderszky József igazgató lemondása volt. A nagy munkaképességű, páratlan jellemű, előzékeny és általános bizalomnak örvendő két vezető férfiú megválása fájdalommal töltötte el az egyesület minden tagját, de a megváltoztathatatlanba bele kellett nyugodni. Nagyrabecsülésének, őszinte ragaszkodásának abban adott kifejezést a közgyűlés, hogy a távozóknak egyhangulag — jegyzőkönyvben is megörökítendő módon — hálás köszönetet és elismerést szavazott. Ezen kitüntető bizalom megnyilatkozására a jelenlevő Sviderszky József a meghatottság őszinte szavaival mondott köszönetet a közgyűlés lelkes éljenzése között.

Ezután a felügyelőbizottság jelentését, majd a nyereség mikénti felosztására vonatkozó indítványt, végül a kiadási előirányzatot Halász Károly és Skrobánek János felszólalásai után fogadta el a közgyűlés, valamint a többi pont is csendben ment keresztül.

Ezután következett általános várkozás közepette a napirend VI. pontja, az albizottság jelentése, Kun Bertalan indítványa a halálozási segélyalap létesítéséről.

Elnök, tekintettel a szakértő által „kihozott” magas hozzájárulási összegre (3 kor. 81 fillér), tekintettel továbbá arra, hogy a műv. igazgató-

ság minden további illetékemelését, illetve megterhelhetést ellenez, kéri a javaslat elhalasztását a jobb időkre . . .

Majd Kun Bertalan általános figyelem és rokonszenv között mondotta a javaslatot támogató hatalmas érvekben gazdag beszédét s általános meglepetést okozott, midőn kimutatta, hogy ő is igénybe vette egy szakértő véleményét, de az csak 2 kor. 40 fillért hozott ki. Majd beszédét szép lendülettel végezve, a felhozottak alapján kéri javaslatának elfogadását.

A közgyűlés, tekintettel a *jelenlegi viszonyokra*, az indítvány elhalasztását határozta el s Kun Bertalannak és a bizottság többi tagjainak önzetlen lelkes fáradozásaiért köszönetet szavazott.

Ezután a közgyűlés Takáts Antal indítványát (VII. pont) tárgyalta és felette napirendre tért.

A választások a következőképen ejtettek meg:

Megválasztottak: elnökké: Kotányi Zsigmond 2186 szavazattal; igazgatósági tagokká: Kósa Károly 2230, Moeskonyi Károly 2215, Ullrich Antal 1894 szavazattal; felügyelőbiz. r. tagokká: Vész Béla 1891, Schmidt Gyula II. 1766, Bende Attila 1566 szavazattal; felügyelőbiz. póttagokká: Rohay Béla 1338, Tichy Béla 755, Littke Jenő 703 szavazattal. Szavazatot kaptak még: Szép Béla (621), Daróczy Rezső (575), Pretsch Károly (393).

Ezzel a közgyűlés véget ért.

CSARNOK.

Az ellopott fehér elefánt.

(Amerikai elbeszélés.)

Írta: M. T.

(Folytatás)

III.

Másnap reggel a hírlapok ismét tele voltak a detektívek „elméleteivel.” Részletesen közöltek azokban valamennyi tragikus esetet, sőt valamivel többet is, mint a mennyit a tudósítók távirati uton közöltek. Minden hasáb megtelt s minden baleset vastag betűkkel kiemelve, úgy hogy elszorult a szívem, mikor azokat olvastam. Többnyire így kezdődött:

„A fehér elefántról kimerítő tudósítások! Szörnyű hadjáratát végzi ez! Elpusztít egész helységeket, lesújtva a lakosokat. Félelem és kétségbeesés előzi meg! A detektívek követik az állat nyomait. Barnst megölte, gyárat raktat rombol össze, vetéseket semmisített meg, oly irtózatossá vérengzéseket követve el, minőket leírni alig lehet! . . . Harmincz-négy legkiválóbb detektív elmélete! Blunt főnök elmélete!

— Pompás, nagyszerű! kiálltott föl Blunt inspektor vidáman. — Az ügyet ismerni fogják az egész világon s egyszersmind az én nevemet is!

De én csak nem örvendhettem. Ugy rémlett nekem, mintha mindeme gonoszságokat magam követtem volna el s hogy az elefánt csak az én semmiért sem felelős ügynököm lett volna. A beérkezett táviratok szerint 60 embert ölt meg az állat, 240-et pedig megsebesített!

Mind eme közlemények a detektívek buzgalmáról és tevékenységéről tanuskodtak s minden hírlapi tudósítás így végződött: „300,000 polgár és 4 detektív látta ezt a szörnyeteget s utóbbiak közül kettőt, megölt az elefánt.”

Minden pillanatban érkeztek táviratok s én végre is arról győződhettem meg ezekből, hogy az állatnak tökéletesen nyoma veszett. A kőd lehetővé tette neki, hogy biztos rejteket találhasson. Pedig a legtávolabb vidékekről érkeztek detektívektől táviratok s ezek mindegyike azt hitte, hogy a kalauzoló fonalat kezében tartja s követte a vélt nyomot hűségesen.

A nap eredmény nélkül telt el, úgy a másik és harmadik. A hírlapi tudósítások most unalmasakká váltak, mert csak érdektelen

A „Haladás“ III-ik pályázata.

Szerkesztőségünk ismét pályázatot hirdet lapunk olvasó közönsége körében, úgy vasuti szakezikkekre, mint szépirodalmi közleményekre.

III-ik pályázatunk föltételei a következők:

I. Egy a hazai vasuti szolgálat köréből vett eredeti szakközlemény, mely népszerű előadásban, egy lehetőleg általánosan érdeklő tárgyat dolgoz fel.

Az első pályadíj egy 20 koronás arany.

A második egy 10 koronás arany.

II. Kivántatik két szépirodalmi közlemény. Az egyik vers, a másik próza. *Mindegyiknek díja 10—10 korona aranyban.*

Az I. sz. pályázat bírálóiul ismét sikerült megnyernünk *Görgey László üzletvezető urat, Tarczay Ferencz felügyelő urat, a miskolci üzletvezetőség forgalmi és kereskedelmi osztályának vezetőjét és Fűrész Sándor főmérnök urat, a miskolci üv. vonattási osztályának vezetőjét, a kik ezuttal is készségesen vállalkoztak a bírói tisztre.*

A II. sz. pályázat bíráló bizottsága szerkesztőségünk tagjaiból áll.

Pályázati feltételek:

1. A pályázatban olvasóközönségünk minden tagja, valamint minden munkatársunk részt vehet s abból csupán csak a szerkesztőség van kizárva.

2. A pályamunkák névtelenül, jeligés levél kíséretében küldendőek be. A jeligés levélben a szerző neve és lakhelye foglaltatik.

3. A pályamunkák terjedelme a lapunkban közölni szokott czikkek terjedelmével legyen egyező, kéziratban körülbelül 8—20 kutyanyelvre terjedjen.

4. A beküldött pályamunkák a „Haladás“ tulajdonát képezik, s azok közlésének joga, ha pályadíjat nem nyertek is, lapunk szerkesztőségét illetik.

5. A pályadíjak a bíráló bizottság által legjobbnak talált abszolút értékű munkának fognak kiadatni.

6. Azon pályamunkák, melyek a pályadíjat nem nyerték meg s lapunkban nem közölhetők, felbontatlan jeligés levelükkel együtt megsemmisíttetnek.

7. A pályamunkák f. évi május hó 1-ig küldendőek be a „Haladás“ szerkesztőségének címére.

8. A pályázat eredményét május hó 10-iki számunkban teszszük közzé.

Kelt Miskolczon, 1903. márczius hó 14-én.

A „Haladás“ szerkesztősége.

tényeket, nyomvesztéseket és elméleteket közöltek.

Az inspektor tanácsára az ígért jutalmat megkészsereztem.

Négy szomorú nap következett. A detektíveknek meggyűlt a bajuk s az ujságírók nem akarták többé „elméleteiket“ közölni s szárazan mondták: „Hagyjanak békét nekünk!“

Az elefánt eltünése után két héttel 75000 dollárra emeltem a jutalmat. Ez nagyon sok pénz; de én kész voltam inkább minden vagyonomat elveszteni, semmint kormányom bizalmát kockára tenni. A hírlapok azonban boszankodva a detektívekre, ezeket gúnyos megjegyzésekkel árasztották el. Ez aztán alkalmat adott a korszmai énekeseknek arra, hogy detektíveknek öltözve, az elefántüldözést a deszdákon adják elő. A torzképrajzolók képeket adtak a detektívekről, kik távcsövekkel vizsgálgatva a messzeséget, keresték az elefántot, mely a hátok mögött állt s almát lopott ki a zsebükből. Mindenféle komikus rajzok kerültek napvilágra; így detektívek eme jelmondattal: „Sohasem alszunk!“ Ha egy detektív egy pohár gyomor-erősítőre vágyott, a gúnyos korszma-erősítőre állt elő: „Talán egy pohárka szemnyitó tetszik?“ Szóval a levegő gúnynyal telt meg.

De volt egy ember, a ki nyugodt maradt, a vasszívü ember — az inspektor. Éles szeme sohasem fáradt ki s reménye nem esőkkent. Mindig csak ezt hajtogatta: „Tegyenek és beszéljenek, a mi nekik tetszik. A ki utóljára nevet, az nevet legjobb izüen!“

Bámulatom imádatá fokozódott emez ember iránt. Mindig mellette voltam, noha hivatali szobája nem a legkellemesebb tartózkodásomul szolgált. Mindenki bámulta türelmemet s bennem is megfordult olykor a szokás gondolata, de egyetlenegy pillantás az inspektortól, kitartásra öszönzött.

Mintegy három héttel az elefánt eltünése után, azt vettem észre egy reggel, hogy a főnök egy nagy coup-t akar csinálni, midőn egyszerre a tolvajokkal való kiegyezkedést ajánlta nekem. Az ő gondolatmezejének termékenysége felülmulta mindazt, a mit én e tekintetben eddig tapasztaltam, holott életemben sok okos emberrel találkoztam. Úgy vélekedett, hogy 100,000 dollárért visszakaphatnám az elefántot. Azt válaszoltam, hogy talán kiszoríthatnám ezt az összeget; de hát mi történnék akkor a szegény detektívekkel, kik oly buzgalommal működtek közre. Ő pedig így felelt: „Ily kiegyezkedéseknél a detektívek a meghatározott összegnek mindig a felét kapják.“

(Vége köv.)

HIREK.

* **Esküvő.** *Marton* Pál miskolci gömőri pályaudvaron beosztott hivatalnok 12-én tartotta esküvőjét *Prázay* Margit urhölgygyel. A fiatal pár esküvő után nászutra Olaszországba utazott.

* **Sikkasztó elfogatása.** A mult számunkban már közöltük, hogy Schmidt Lajos surányi vasuti pénztárnok egy nagyobb összeg elikkasztása után megszökött. Schmidtet kedden Turóc-Szentmártonban az ottani csendőrség letartóztatta.

* **A vonat kerekei alatt.** Szentesről a minap a Kun-Szent-Márton felé haladó vonat elé vetette magát egy Öröm Tamásné nevű harminczöt éves asszony. A vonat kerekei rettenetesen összeroncolták s mire segítségére siettek, már nem volt benne élet. Őt kis árvát hagyott hátra, a kik közül a legkisebb csak öt hónapos. Azt hiszik, hogy elmezavarban követte el az öngyilkosságot.

* **Kisiklott a tehervonat.** A róma-nápolyi vonalon *Ricco Secca* és *Isoletta* állomások között egy tehervonat kisiklott. Több kocsi összetört. A vonatszembélyzetből három ember meghalt, kettő megsebesült.

* **A hátszeg—karánsebesi vasut.** Hunyadmegye hátszegi és vajdahunyadi, továbbá Krassó-Szörénymegye karánsebesi járásából százötven tagu küldöttség tisztelt Széll Kálmán kormányelnöknel, Lukács László pénzügyi és Láng Lajos kereskedelemügyi minisztereknél, a tervezett hátszeg—karánsebesi hetvenkét kilométeres vasutvonal kiépítését kérve. A miniszterek mind határozott ígéretet tettek, hogy a vasut mielőbbi kiépítését támogatásukkal elősegítik.

* **Uj vasutak Transvaalban.** A johannesburgi vasuti konferencia hét új vasut építését határozta el. A vasutak hosszúsága összesen 668 angol mérföld lesz, a költséget pedig 5,161.000 font sterlingben állapították meg.

* **Az aradi motoros vasut megnyitása.** Jelenítettük már, hogy az arad—esanádi vasut több vonalán benzín-motoros kocsik fognak járni. A kocsik közigazgatási bejárása már meg is történt. Láng Lajos kereskedelmi miniszter a motoros közlekedés megnyitására kedden Aradra érkezett és az első megnyitó vonattal el is utazott Aradról kíséretével együtt. Az új vasut megtekintésére a máv. mérnökei közül is sokan utaztak le.

* **Merénylet keleti expresszvonat ellen.** Sztambulhoz közeli a keleti expresszvonat ellen

merényletet követtek el, mely sokkal komolyabb, mint eleinte hitték. A merényletnek politikai színezete van. A vonal mentén majd minden száz méternyi távolságban dinamittöltényeket találtak, a melyek robbanó zsinórral voltak összekötve. A merénylőkben a reform bizottság tagjait gyanítják. A nagy esőzés következtében meghiusult a merénylet, mely kiszámíthatatlan szerencsétlenséggel végződött volna. A merényletet egy vasuti őr és egy katonaőrjárat fedezte föl.

* **Égő petróleumvonat.** Olean (New-York állam) közelében egy, főleg petróleumkocsiból álló vonat kigyulladt. Összeütközés okozta a tüzet. A baleset helyét sűrű néptömeg állta körül. Hirtelen több robbanás történt és a láng belekapott az ott állók ruháiba. Sok ember elégett. Az áldozatok száma még nincs megállapítva, mivel sok holttest teljesen megszenesedett. Egy jelentés szerint huszonkét halottat húztak elő a romok alól.

* **Milliárdos utazása.** Morgan, az amerikai vasutkirály elvállalta a kubai vasutak építését. E célból a héten New-Yorkba utazott, valósággal király módjára, külön vonaton, nagy kísérettel. Gyakran szokott utazni, de mindig csak külön vonattal, mely külön vonatoknak gyorsabb menetrendjük van, mint bármely más vonatnak.

* **Az óceánjáró hajók köszénfogyasztása.** Egy magyar tengerészkapitány, a ki idegen hajóstársaságok hajóin is teljesített szolgálatot, érdekes adatokat közöl az óceánjáró hajók szénfogyasztásáról. Följegyzései szerint a nagyobb személyszállító gőzösök, minő a „Deutschland“, „Normandia“, „Augusta Victoria“ stb., naponként átlag nem kevesebb, mint 100—300 tonna szenet fogyasztanak el. Ily fogyasztás mellett egy new-yorki utazás alatt a nagyobb gőzösök mintegy kétezer tonna szenet használnak föl fűtésre. Hogy fogalmunk legyen e nagy szénmennyiségről, megemlítjük, hogy annak a hajóhoz való szállítására négy vonatra van szükség, melyek mindegyike 50 kocsiból áll. Egy ilyen gőzösn a kazánok és gépek gondozására 25 gépész és 120—140 tüzelő van.

— **Legujabb kosztüm-kelmék,** tavaszi újdonságok és teljes menvasszonyi ke-lengyeket legezelszerűbb **Braunfeld Sándor aru-hazában** beszerezni, amennyiben ez az egyedüli hely, hol minden egyes czikken a legolcsóbb, de szorosan szabott ár számokkal fel van tüntetve, mi által az alku és túlfizetés teljesen ki van zárva.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Számrejtvény.

Törös Kálmántól.

23.	8.	4.	34.	10.	20.	Vasznat készítenek belőle.	
49.	9.	47.	39.			Férfi név.	
	2.	42.	35.			Sebes folyókra építik.	
	55.	28.	36.	15.		Földművesember szerszáma.	
24.	5.	46.	3.	16.		A köszön elége után marad.	
			1.	27.		Vasutasok réme.	
45.	33.	12.	60.	14.	30.	Női név.	
		6.	25.	18.		Istennek szolgálja.	
		22.	58.	43.		A régi emberek fegyvere.	
29.	51.	52.	59.	44.		Viz és liszt összegyűréséből származik.	
38.	57.	50.	17.	11.	19.	41.	A fülemilét így is nevezik.
		21.	37.	48.			Építkezésnél nélkülözhetlen.
26.	40.	7.	54.	31.			A szépnek egy erősebb kifejezése.
		32.	13.	56.			Egy önmagába visszatérő görbevonat neve.

Ezen rejtvény megfejtését f. é. márczius hó 29-én megjelenő 13-ik számunkban hozzuk. A megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki.

A megfejtés határideje márczius 25.

A f. é. 9-ik számban közölt rejtvény megfejtése:

Lissabon, Peking, Pretoria.

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül sorshuzás útján Grundlich Imre nyerte meg, kinek címére Temesváry A. „Bumli” című művét postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

Felkérjük mindazon előfizetőinket, kik eddig az előfizetéssel hátralékban vannak, hogy a hátralékos összeget a mai számunkhoz csatolt postabefizetési lapon fizessék be, nehogy a lap szétküldésében akadályok merüljenek fel.

T. A. Bpest. Nehezen nélkülözzük. Ha otthon lesz, kérjük tudatni. Üdvözljük a bécsiéket!

K. G. 1893. július 7-én. Be van iratkozva.

H. L. Sajnáljuk, de későn jött.

Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: Zsivkovics Antal

Magy. kir. államvasutak.

24677/903.

C. I.

Hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak kezelése alatti helyiérdekű vasutak közös áru díjszabásához legközelebb a XII. Pótlék fog megjelenni, mely a hidegkút-tamási és zsitvavölgyi helyiérdekű vasutaknak az adópótlékkal felemelt díjszabását, a hódmező vásárhely—makó—nagy-szent-miklósi helyiérdekű vasut hódmező-vásárhely—makói vonalrészének díjszabását, valamint a marosludas—besztercezi, nyíregyháza—mátészalkai, sopron—pozsonyi és a szatmár—nagybányai helyiérdekű vasutak díjszabásának módosítását, illetve kiegészítését fogja tartalmazni.

Ezen pótlék magyar és német nyelven jelenik meg s példányai a magy. kir. államvasutak igazgatóságánál (Budapest, VI., Csengeri-utca 33.) és az üzletvezetőségeknél a czímlapon kitett árért kaphatók.

Budapest, 1903. márczius 4-én.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

Ingyen

és bérmentve kap

mindenki egy kezelési könyvecsét,
melyből bárki képes

2—10

== legfinomabb ==

Likőröket és Rumot

hideg uton, minden készülék nélkül még
a legkisebb mennyiségben is ország-
szerte ismert arómáimmal előállítani.

WATTERIGH A.

BUDAPEST, VII., DOHÁNY-UTCZA 5. SZ. ALATT.

Vasuti
altiszti vizsgára
készülők
kézikönyve.

Irta:
SZEMERÉDY LÁSZLÓ, máv. irodatiszt.

A legjobbnak elismert
tankönyv az altiszti ké-
pesítő vizsgára készülő
részére.

Ara 3 K.

Utárvétellel küldve 3 K. 40 f.

Megrendelhető: kiadóhivatalunktól.

Kisebb rendeléseknél pénz előre beküldéssel jutányosabban jön.

RÁCZ JENŐ Gyógyszerésznél

MISKOLCZON,

„AZ ARANY SZARVASHOZ” ezimzeni gyógyszerárában

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjegyemmel vannak ellátva.

kaphatók 15 év óta közkeveltségnek örvendő alatt elősorolt saját készítményeivel:

1. **Iris virágarczenőcs.** Számos hölgy néha jó hatást — szeplő-puhítót ellen, arcz- és kézborok helyettesítőjeként, egy tégely 1 kor. Hozzá Iris balzsam szappan, 1 db. ár. 70 fill. Hozzá Venus arczpor, fehér, rózsás és krém színűekben, 1 kis dohoz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.

2. **Pyrethro Salicyl szájsessentia** néhány esettel egyszerű szájszájbetegségek, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti. — 1 kis üveg 70 fill. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fill. Hozzá (Pyrethro) növény fogpor, mely a fogakat desinfectálja és fehérre takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájszeremet nem használták és fogfájás van, ajánlatik a kitűnő jó hatású (Pyrethro) szelvi fogcsepp. 1 üveg ára 50 fill.

Forgalomban van és közmegegyezéssel használják a

Lábizzadás ellen Salicyl Dermassant port. 1 dohoz ára 1 korona.

Szőrvesztőnek Depilatoriumot. 1 üveg 1 korona.

Rüh (írhátka ellen) Naphol kenőcs. 1 kis tégely 1 korona, — nagy 3 korona.

Köszvény ellen I—II. számú Tengeri köszvény olaj, 1 üveg ára 1 K.

Egy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van: kivonatra részletes útmutatókkal megkötődtek **Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva.** A drága külföldi hasonmásokat, úgy mennyiségileg, mint minőségileg és elősőségükkel fölhímlánják: úgy, hogy általános hazai szerek gyárait jogjában alkalmazzhatók.

Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JOZSEF** gyógyszerterára, Király-utca 12. szám.

Rendelési cím: **Rácz Jenő Gyógyszerész Miskolczon.**

3. **Hajerősítő (balzsam) essentia.** Dr. Hebra híres hécsi egyetemi tanár előírása szerint készíve a hajhullást és fejbőrkorrosodást meggátolja, valamint egyéb fejbőrbetegségektől megóv és kellemes illattal fogva szívesen alkalmazhatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fill.

4. **Rácz Jenő keleti „Balzsam bajuszpedrője”** soha meg nem avasodó, zsinimentes balzsamokból készíve, igen kellemes illatú, minden bajuszszálhoz alkalmazható, 1 kis dohoz ára 30 fill., 1 nagy dohoz 50 fill.

5. **Cannabin** (tyuskezebalzsam), biztos hatású és legkényvemesebben alkalmazható szer a tyuskeze és horkenyenyedések és sömörök kírására. 1 üveg ára 70 fill.

alkalmazható a

Migrain, főfájás, néha ellen bedörzsölő és szurozó szer, Jamin aether 1 üveg **80 fill.**

Fagyás ellen Északi dr. Kepes fagykenőcs, 1 tégely **1 korona.**

Hajfestésre Orientin, 2 üveg **3 korona.** Világosabb színre 1 üveg **2 korona.**

Utánzásoktól tesszenek óvakodni.